

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/26/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200031
Dátum vydania rozhodnutia: 24.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5019200031.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľa): Kysuce Reality Tour, s.r.o., so sídlom Mierová 1725, 022 01 Čadca, IČO: 44 054 840, právne zastúpeného: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, so sídlom Ul. Mierová 1725, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Obec Raková, so sídlom Obecný úrad 140, 023 51 Raková, IČO: 00 314 234, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o. so sídlom: Potočná 2835/1A, Čadca 022 01, IČO: 36 866 849, o správnej žalobe opomenutého účastníka a o uloženie pokuty žalovanému, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/8/2019-109 zo dňa 12.02.2020, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Žalobca sa správnou žalobou opomenutého účastníka konania domáhal, aby Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od doručenia uznesenia doručiť mu ako opomenutému účastníkovi stavebného konania stavebné povolenie č. S:749/R:2765/2017-OcÚ zo dňa 16.11.2017 (ďalej len „stavebné povolenie“), ktorým žalovaný v zmysle § 62 a § 63 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) povolil stavbu umiestnenú na pozemku KN-C č. XXXX/X v k. ú. Q. označenú ako „Rodinný dom - prestavba, nadstavba a prístavba“. V prípade, ak žalovaný nedoručí označené stavebné povolenie žalobcovi v uloženej lehote, žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému pokutu vo výške 300,-Eur.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že sa dňa 27.11.2018 dozvedel, že žalovaný na základe žiadosti stavebníkov Z. B. G. Z. (ďalej aj „stavebníci“) zo dňa 18.09.2017 vydal stavebné povolenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.12.2017 a nebolo mu doručené ako účastníkovi stavebného konania, a to napriek skutočnosti, že je podielovým spoluvlastníkom susedných pozemkov, a to pozemku parcela č. KN-C XXXX/X a XXXX/X, pričom stavba, ktorej sa týka predmetné stavebné povolenie, leží úplne na hranici pozemku č. KN-C XXXX/X. Uviedol, že parcelu č. KN-C XXXX/X zapísanú na LV č. XXXX nadobudol v časti ako podielový spoluvlastník zámennou zmluvou zo dňa 10.04.2014 a parcelu č. KN-C XXXX/X zapísanú na LV č. XXXX nadobudol v časti ako podielový spoluvlastník na základe kúpnej zmluvy zo dňa 05.04.2015.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že pri určovaní okruhu účastníkov konania vychádzal z aktuálneho právneho stavu, ktorý je evidovaný príslušným katastrálnym úradom, a to z listov vlastníctva, ktoré sú pre neho záväzné. Neskúmal, či má niekto s niekým zo súčasných vlastníkov uzavretú napríklad kúpnu zmluvu, pokiaľ táto nie je evidovaná ako plomba na príslušnom výpise z listu vlastníctva. Na základe žiadosti stavebníkov vymedzil okruh účastníkov, kde u parcely KN-C pre katastrálne územie Q. č. KN-C XXXX/X - susedný pozemok svedčí vlastnícke právo A.H. T., Q. XXX, vo vzťahu k parcele KN-C č. XXXX/X - susedný pozemok v čase vydania druhého stavebného povolenia vlastnícke právo k tomuto pozemku svedčilo G. N., Q. XXX a P. Č., Q.Á. XXX, parcela KN-C č. XXXX/X - susedný pozemok vlastnícky prináležala v čase vydania druhého stavebného povolenia Z. Z. B. G. Z. a parcela KN-C č. XXXX v čase vydania stavebného povolenia predstavovala miestnu komunikáciu vo vlastníctve obce. Zdôraznil, že definícia okruhu účastníkov územného a stavebného konania je vymedzená tak, že pre postavenie účastníka týchto konaní nepostačuje len jeho vlastnícke alebo iné právo k pozemkom a stavbám na nich, vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ale kumulatívne musí byť splnená aj podmienka, že vlastnícke alebo iné práva môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

4. Žalobca s tvrdením žalovaného nesúhlasil a postavenie účastníka konania odvodzoval od skutočnosti, že v čase vydania rozhodnutia bol podielovým spoluvlastníkom pozemku KN-C č. XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXX a KN-C č. XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXX. Poukazoval na časové súvislosti pri rozhodovaní žalovaného o predmetných stavebných povoleniach, z ktorých odvodzoval záver, že žalovaný evidentne po nesprávnom vymedzení okruhu účastníkov konania vo veci konal rýchlo, aby sa žalobca o novom konaní ani nedozvedel a nemohol tak namietať právne postavenie účastníka stavebného konania. Žalobca až s odstupom času zaregistroval, že sa dom stavebníkov prerába a keďže tento je úplne na hranici miestnej komunikácie, ktorú tvorí pozemok č. KN-C XXXX/X, je evidentné, že má byť zamedzovaný jeho prístup k vlastným pozemkom. Uviedol, že jeho obava sa naplnila, keď jeden z pozemkov predal a kupujúci odstúpil od zmluvy s odôvodnením, že obec Q. nevydá stavebné povolenie na predmetných pozemkoch, keďže tam nie je prístupová cesta, ktorá spĺňa zákonom stanovené normy. Na základe týchto skutočností žalobca tvrdil, že mu je úmyselne bránené v užívaní jeho pozemkov napríklad výstavbou, keďže prístupová komunikácia bola zúžená pod zákonom stanovenú normu stavebnou činnosťou stavebníkov.

5. Žalovaný zotrval na svojom vyjadrení, že žalobca nebol spoluvlastníkom žiadnej susednej parcely, pretože v čase vydania rozhodnutia nebol vlastníkom pozemku KN-C č. XXXX/X, zapísaného na LV č. XXXX a pozemok KN-C č. XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXX nie je susedným pozemkom s pozemkom KN-C č. XXXX/X, ale susedí s pozemkom KN-C č. XXXX/X.

6. V ďalšom priebehu súdneho konania účastníci konania vo svojich vyjadreniach v podstate zotrvali na prechádzajúcej argumentácii.

7. Krajský súd žalobu uznesením č. k. 31S/8/2019-109 z 12.02.2019 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol, pretože dospel k záveru, že bola podaná neoprávnenou osobou.

8. Krajský súd opodstatnenosť žaloby opomenutého účastníka konania vyhodnocoval z pohľadu kumulatívneho splnenia zákonných podmienok. Podmienku zachovania lehoty troch rokov odo dňa

vydania rozhodnutia vyhodnotil za splnenú, keďže rozhodnutie (stavebné povolenie) bolo vydané 16.11.2017 a žaloba bola súdu doručená 22.01.2019. Druhú zákonnú podmienku, že žalobcovi nebolo doručené rozhodnutie orgánu verejnej správy, hoci sa s ním malo konať ako s účastníkom konania, správny súd ustálil vo svetle žalobných bodov za nesplnenú. Krajský súd vo vzťahu k parcele č. KN-C XXXX/X v k. ú. Q. konštatoval, že v čase stavebného konania nebola a ani nie je susediacim pozemkom vo vzťahu k parcele č. KN-C XXXX/X v k. ú. Q. z dôvodu vyčlenenia parcely č. KN-C XXXX/X z parcely č. KN-C XXXX/X. Akcentoval, že žalobca neuviedol žiadne iné relevantné skutočnosti vo vzťahu k parcele č. KN-C XXXX/X, ktoré by odôvodňovali jeho status účastníka stavebného konania. Podľa názoru krajského súdu ani parcela č. KN-C XXXX/X v k. ú. Q. nepatrila žalobcovi v čase vydania stavebného rozhodnutia, pretože vlastníkom 6/8 podielu sa stal až po uskutočnení stavebného konania na základe povolenia vkladu rozhodnutím zo dňa 26.04.2018.

9. Krajský súd na základe vykonaných dôkazov ustálil záver, že vecno-právne účinky kúpnej zmluvy nastali až v roku 2018 po vydaní príslušného individuálneho správneho aktu príslušnej správy katastra, zatiaľ čo záväzkovo-právne účinky nastali dňom účinnosti kúpnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval krajský súd za bezpredmetnú aj ďalšiu argumentáciu žalobcu ohľadne zamedzovania prístupu k jeho pozemkom, ako aj skutočnosti, že kupujúci odstúpili od zmluvy, pretože obec Raková údajne nevydá stavebné povolenie.

10. Záverom poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/64/2014 krajský súd dodal, že sa zaoberal opodstatnenosťou žaloby nielen z pohľadu vlastníckeho alebo iného práva k susediacim pozemkom, ale aj z pohľadu existencie možného dotyku predmetného stavebného konania s právami a oprávnenými záujmami žalobcu. Právne závery však boli limitované žalobnými námietkami, ktoré podľa názoru krajského súdu nezakladajú status opomenutého účastníka stavebného konania.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

11. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/, j/ S.s.p. a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

12. Sťažovateľ krajskému súdu vytýkal, že neskúmal jeho postavenie z pohľadu, či nemôže byť vlastnícke právo alebo iné právo k jeho pozemkom navrhovanou stavbou dotknuté v kontexte § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona. Uvedené tvrdenie odvodzoval od skutočnosti, že krajský súd skúmal obe parcely v jeho vlastníctve osobitne, avšak nie vo vzájomných súvislostiach a nepreskúmal stavebné konanie, ktoré predchádzalo predmetnému stavebnému konaniu. Sťažovateľ poukazujúc na skutočnosti namietané v „prvom“ stavebnom konaní nepovažoval za správne tvrdenie krajského súdu, že vplyv povoľovanej stavby na jeho pozemky nemožno vyvodiť zo žiadnych námietok a pripomienok.

13. Sťažovateľ v rámci sťažnostných bodov namietal, že odčlenenie parcely KN-C č. XXXX/X od parcely KN-C č. XXXX/X bolo zo strany stavebníkov tendenčné, s cieľom obchádzať sťažovateľa ako účastníka konania. Stavebnou činnosťou stavebníkov podľa jeho názoru dochádza k zhoršeniu prístupu stavebnými mechanizmami na sťažovateľove pozemky a existuje možnosť ovplyvnenia vlastníckych alebo iných práv k jeho pozemkom.

14. Podstatnou je podľa názoru sťažovateľa aj skutočnosť, že žalovaný vedel, že stavebníci majú zabezpečený prístup do samostatnej bytovej jednotky v rodinnom dome po pozemku č. KN-C XXXX/X a preto sa ho snažili odkúpiť a pokiaľ by nenamietal predkupné právo, tak by stavebníci mali samostatný prístup k prístavbe rodinného domu, ktorú vykonali podľa napádaného stavebného povolenia. V tejto súvislosti namietal, že krajský súd nerozhodoval na základe aktuálneho stavu katastra v čase vydania napádaného rozhodnutia, ale sa uspokojil s kópiu katastrálnej mapy, ktorá bola predložená k žiadosti o vydanie stavebného povolenia z 28.06.2017, hoci napádané stavebné povolenie bolo vydané dňa

16.11.2017.

15. Sťažovateľ sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu, že v čase vydania stavebného povolenia nebol vlastníkom parcely KN-C č. XXXX/X. Zastal názor, že bez ohľadu na to, kedy bol vykonaný vklad vlastníckeho práva predmetnej zmluvy, sa stal vlastníkom uvedeného pozemku a nastúpenie vecno-právnych účinkov nebolo potrebné, preto považoval právny názor krajského súdu za nesprávny.

16. Na podporu jeho statusu opomenutého účastníka stavebného konania poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžp/20/2012 zo dňa 13.12.2012 a sp. zn. 6Sžo/64/2014 zo dňa 11.12.2014, pričom zastával názor, že ustanovenie stavebného zákona o účastníctve je potrebné vykladať extenzívne. Krajskému súdu vytýkal, že namiesto extenzívneho výkladu účastníctva v stavebnom konaní odôvodnil právny záver o neopodstatnenosti žaloby limitujúcimi tvrdeniami.

17. Právny formalizmus a prehnané nároky na formuláciu žaloby sťažovateľ považuje za nesprávne a je toho názoru, že v konaní pred súdom jednoznačne uviedol, že vo veci už jedno stavebné konanie prebehlo a poukazoval na jednotlivé námietky, ktoré uvádzal v „prvom“ stavebnom konaní. Mal za to, že krajský súd by mal skutkový stav riadne ustálený, keby sa oboznámil s dôkazmi týkajúcimi sa „prvého“ stavebného konania a s obsahom vyšetrovacieho spisu. Sťažovateľ bol presvedčený, že pokiaľ by krajský súd žalobné body doplnil o listinné dôkazy, ktoré tvorili prílohy žaloby, tak by nebol limitovaný obsahom žaloby. Poukazoval na skutočnosť, že napádané stavebné povolenie má rovnaké podklady ako „prvé“ stavebné povolenie a žalovaný vedel o jeho zámeroch realizovať výstavbu na jeho nehnuteľnostiach. Podľa názoru sťažovateľa skutočnosť, že je dotknutý na svojich právach, odôvodňuje charakter prístupovej cesty vedúcej po pozemku č. KN-C XXXX/X, ktorá nespĺňa zákonom stanovené normy a obmedzuje ho pri výstavbe, ako aj podľa jeho názoru neplatné odstúpenie od zmluvy zo dňa 18.04.2019.

18. V rámci ostatnej časti kasačných námietok žiadal, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok. Opodstatnenosť odkladného účinku odvodzoval od dôvodov hodných osobitného zreteľa, spočívajúcich v skutočnosti, že žalovaný poznajúc pomery vedome obchádzal stavebný zákon a veľmi stroho a bez posúdenia vzájomných pomerov vydal stavebné povolenie pre stavebníkov.

B)

19. Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol kasačnú sťažnosť, ako aj návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Žiadal, aby kasačný súd neprihliadal na nové dôkazy a skutočnosti, ktoré sťažovateľ neuplatnil v priebehu konania pred krajským súdom. Za nepravdivé považoval tvrdenia sťažovateľa, že rozhodnutie krajského súdu obchádza zákon a realizovaná stavba je v rozpore s verejným poriadkom.

20. Nevidel žiadny dôvod na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, pretože sťažovateľ opodstatnenosť tejto požiadavky žiadnym spôsobom neodôvodnil. Podľa názoru žalovaného nie je zrejmé aké dôvody hodné osobitného zreteľa sťažovateľ požaduje zohľadniť, keďže sťažnostné body sú bez akejkolvek relevancie k napadnutému uzneseniu krajského súdu.

IV.

Právne názory kasačného súdu

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „Najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461

S.s.p. zamietol.

22. Správnu žalobou opomenutého účastníka konania zákon poskytuje právnu ochranu subjektom, s ktorými orgán verejnej správy v administratívnom konaní nekonal ako s účastníkmi konania, hoci s nimi podľa práva konať mal. V tejto súvislosti je pod nekonaním s osobou ako s účastníkom konania potrebné rozumieť taký postup orgánu verejnej správy, v dôsledku ktorého nie je umožnené subjektu dotknutému na svojom právnom postavení uplatňovať jemu patriace procesné práva v administratívnom konaní a súčasne je tento postup orgánu verejnej správy zavŕšený nedoručením vydaného rozhodnutia.

23. V kasačnom konaní zostala spornou otázka, či sťažovateľovi prislúcha postavenie opomenutého účastníka stavebného konania s ohľadom na zákonnú definíciu podľa § 59 ods.1 písm. b/ stavebného zákona. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľ sa domáhal doručenia stavebného povolenia, ktorým žalovaný povolil stavbu umiestnenú na pozemku č. KN-C XXXX/X v k. ú. Q. označenú ako „Rodinný dom - prestavba, nadstavba a prístavba“ na podklade tvrdenia, že pozemky, nachádzajúce sa na parcelách č. KN-C XXXX/X a KN-C XXXX/X, sú susednými pozemkami a jemu ako vlastníkovi, resp. spoluvlastníkovi susedných pozemkov prislúcha postavenie účastníka predmetného stavebného konania. Tieto tvrdenia doplnil v rámci vyjadrenia tak, že výstavbou stavebníkov na hranici pozemku dochádza k zamedzovaniu prístupu k jeho pozemkom a zamýšľanej výstavbe, pretože prístupová cesta vedená cez pozemok č. KN-C XXXX/X nespĺňa zákonom stanovené normy. K žalobe pripojil aj odstúpenie tretej osoby od kúpnej zmluvy k pozemkom č. KN-C XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X zo dňa 18.02.2019, ktoré odôvodňoval tým, že obec Q. nevydá stavebné povolenie na jeho pozemkoch, pretože tam nie je prístupová cesta.

24. Kasačný súd nemal žiadne pochybnosti o správnosti záveru krajského súdu, ktorým ustálil, že sťažovateľ nadobudol spoluvlastnícky podiel k parcele KN-C č. XXXX/X až vkladom do katastra nehnuteľností. Uvedená skutočnosť vyplýva jednak z dikcie § 133 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a súčasne aj z konštantnej rozhodovacej praxe, keďže pri prevode nehnuteľností je nevyhnutné odlišovať obligačno-právne účinky od vecno-právnych účinkov zmluvy.

25. V tomto kontexte kasačný súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 184/2005 z 28. februára 2006, ktorý konštatoval, že: „Rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci (§ 47 Občianskeho zákonníka). Účinky vkladu podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. vo vecnoprávných následkoch, a nie v obligačnoprávných následkoch (v účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

26. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný vymedzil okruh účastníkov konania podľa údajov z katastra nehnuteľností, pričom konal s dotknutými osobami na základe ich vlastníckeho práva k susedným pozemkom. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti až vkladom do katastra nehnuteľností a preto neobstojí jeho obrana spočívajúca v poukazovaní na skôr uzatvorenú kúpnu zmluvu. Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že vlastníkmi spornej parcely KN-C č. XXXX/X boli v čase stavebného konania G. N. B. P. Č.. Sťažovateľ nenadobudol spoluvlastnícky podiel k susednému pozemku ani počas stavebného konania a preto je podľa názoru kasačného súdu irelevantné skúmanie možného priameho vplyvu stavebného povolenia na jeho práva k uvedenému pozemku.

27. Irelevantným je podľa názoru kasačného súdu aj skúmanie priameho vplyvu povolenej stavby na vlastnícke právo sťažovateľa k pozemku KN-C č. XXXX/X. Krajský súd správne ustálil, že uvedená parcela nie je susedným pozemkom vo vzťahu k pozemku KN-C č. XXXX/X v katastrálnom území Q., pretože nemá spoločnú hranicu s pozemkom, ktorý bol predmetom stavebného konania. Z kópie katastrálnej mapy ako aj z vyjadrení sťažovateľa kasačný súd vyvodil, že na pozemku KN-C č. XXXX/X v podielovom spoluvlastníctve sťažovateľa sa nenachádza ani žiadna stavba, ktorej užívanie by mohlo

byť navrhovanou stavbou dotknuté. V tomto kontexte je kasačný súd v zhode s právnym názorom krajského súdu, keďže tvrdenia sťažovateľa nezakladajú jeho status opomenutého účastníka stavebného konania.

28. Sťažovateľ v rámci sťažnostných bodov poukazoval aj na skutočnosť, že uplatnením predkupného práva zamedzil pôvodnému zámeru stavebníkov kúpiť pozemok KN-C č. XXXX/X, cez ktorý by mohli mať zabezpečený samostatný prístup do bytovej jednotky v rodinnom dome. Kasačný súd musel prisvedčiť žalovanému, že sťažovateľ uvedenú námietku neuplatnil v konaní pred krajským súdom, ale až v kasačnom konaní. V tejto časti sa kasačná sťažnosť v rozpore s §439 ods. 3 písm. b/ S.s.p. opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol.

29. V súvislosti so sťažnostným bodom, ktorým sťažovateľ poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžp/20/2012 zo dňa 13.12.2012 a sp. zn. 6Sžo/64/2014 zo dňa 11.12.2014, prostredníctvom ktorých ponúkal názor, že § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona treba vykladať extenzívnym spôsobom v prospech jeho statusu opomenutého účastníka konania, kasačný súd uvádza, že uvedené rozhodnutia nie sú na predmetné konanie aplikovateľné, pretože sťažovateľ v čase stavebného konania nebol vlastníkom ani spoluvlastníkom žiadneho (susedného) pozemku, ktorý by mal spoločnú hranicu s pozemkom stavebníkov, ani susednej stavby, ktorej užívanie by bolo stavebným povolením priamo dotknuté, keďže sa na pozemku KN-C č. XXXX/X žiadna nenachádza. Podstatou rozhodovania Najvyššieho súdu v konaní pod sp. zn. 8Sžp/20/2012 bolo posúdenie možnosti vplyvu stavebného povolenia k „ubytovaciemu zariadeniu“ na vlastnícke právo k susediacim pozemkom žalobkyne. Najvyšší súd považoval v danej veci za právne významnú skutočnosť, že vstup na pozemok, na ktorom sa „ubytovacie zariadenie“ nachádza, vedie výlučne cez pozemky vo vlastníctve žalobkyne. Vo veci vedenej pod sp. zn. 6Sžo/64/2014 sa ochrany práv domáhali obyvatelia susednej stavby (bytového domu).

30. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

31. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s §167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 S.s.p. Podľa názoru kasačného súdu obrana rozhodnutia žalovaného v súdnom konaní predstavuje neoddeliteľnú súčasť činnosti správneho orgánu v rámci výkonu verejnej správy. V tomto kontexte nemožno od sťažovateľa spravodlivo požadovať, aby nahradil trovy konania žalovaného.

32. Návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd zamietol. Nevyhnutným predpokladom na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti je hrozba závažnej ujmy spôsobenej právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ak by priznanie odkladného účinku nebolo v rozpore s verejným záujmom. Kasačný súd pri posudzovaní dôvodnosti návrhu sťažovateľa dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné predpoklady na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Rozhodnutie o ňom je výnimočným rozhodnutím, na základe ktorého dochádza k odloženiu právnych účinkov rozhodnutia krajského súdu. Keďže však krajský súd žalobu uznesením odmietol, nemalo by odloženie právnych účinkov rozhodnutia krajského súdu žiadny logický zmysel a zároveň sťažovateľ kasačnému súdu neponúkol žiadne vysvetlenie hrozby závažnej ujmy na jeho právach v dôsledku rozhodnutia krajského súdu. Priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti by nemalo žiadny vplyv na preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

